

KETTERJACHT VEROORDEELD. — In 1907 viel op den Duitschen „Aerztetag” te Münster groote bijval ten deel aan het voorstel, om uit den Aerztevereinsbund en het Leipziger Verband te bannen allen, die zich niet verklaarden voor gedwongen invoering der vrije artsenkeus, ook tegen den zin der betrokken ziekenfondsartsen. De *Münch. med. Wochenschr.* waarschuwde toen tegen de gevolgen dezer richting; de met moeite tot stand gebrachte vereeniging der artsen stond op het spel. Dit jaar heerschte op den Aerztetag te Leipzig een andere toon. HARTMANN drukte den kunstbroeders op het hart, dat het streven naar vrije artsenkeus geen twistappel tusschen de collega's mocht zijn, en in plaats van de leus der „reinliche Scheidung” trad nu de vermaning: „seid einig, einig, einig”! Ook prof. LÖBKER, als voorzitter van den Aerztetag, wees er op, dat zoowel tegen- als voorstanders van de vrije artsenkeus het optreden dier omkoopbare artsen veroordeelen, die, zooals nu te Keulen, den machthebbers in de ziekenfondsen ter wille zijn bij hun pogingen tot onderdrukking van het streven naar vrije artsenkeus. Verschil van inzicht behoeft dus tusschen behoorlijke artsen geen scheiding te maken.

EEN BELANGRIJKE UITSPRAAK VAN HET DUITSCHE REICHSGERICHT. — De beroepsorganisatie der Duitsche artsen wandelt in dezen tijd niet uitsluitend op rozen. Verschillende strijdmiddelen, die schijnbaar op wettelijken grond berusten, zijn, door beslissingen der hoogste autoriteiten, gebleken voor het vervolg onbruikbaar te zijn. Dit is, zooals wij hebben gezien, het geval met de overname van het beheer der ziekenfondsen door de plaatselijke overheid in geval van zoogenaamde artsenstaking, en nu blijkt weder, door een uitspraak van het Reichsgericht, de ongeldigheid van een verdrag tusschen een vereeniging van geneeskundigen en een arts, waarbij deze zich verplicht, *op verbeurte van een bepaalde som gelds*, zich nergens te vestigen zonder toestemming dier vereeniging. Het geval had betrekking op een arts, wien men op deze wijze wilde beletten, bij moeilijkheden tusschen ziekenfondsen en hun artsen, deze uit hun betrekking te verdringen. Het Reichsgericht acht niet alles, wat in gewone bedrijven zedelijk en geoorloofd is, ook onder artsen zedelijk en geoorloofd. Reeds is in 1907 de Concurrrenz-klausel (afsprak van den verkooper eener praktijk om zich niet te vestigen binnen het gebied der verkochte praktijk) nietig verklaard. Evenzoo kan geen contract afbreuk doen aan het recht van den arts om zich te vestigen, waar hij wil. Juist omdat het „Leipziger Verband” een ideëel doel tracht te bereiken: zedelijke en maatschappelijke verheffing van het artsenberoep, mag het ook niet de ideëele en zedelijke zijde van het beroep aantasten in de persoon van den arts, met wien het een verdrag sluit. En dit doet het door hem zijn vrijheid van vestiging te betwisten. Buiten beschouwing moet het Reichsgericht hier laten het onrecht, gelegen in een poging om collega's te verdringen uit hun praktijk.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

INGEZONDEN STUKKEN.

Geachte Redactie,

Hoewel prof. LAMÉRIS het doet voorkomen, of hij in het algemeen tegen ingezonden stukken opkomt, wil hij zoozeer aan de hand van mijn schrijven

het nuttelooze hiervan bewijzen, dat ik mij verplicht gevoel hiertegen op te komen.

Het is eigenaardig, dat prof. LAMÉRIS bewijzen en ziektegeschiedenissen vraagt om aan te toonen, dat *oude* menschen, die rondloopen, minder kans hebben om bronchopneumonie te krijgen dan wanneer zij in bed liggen; ik dacht dit wel als bekend te mogen veronderstellen!

Eigenaardig ook, dat hij bewijzen vraagt voor het feit, dat een geïnfecteerde blaas na sectio alta, open behandeld, zich spoedig en goed sluit, waar toch al voor ongeveer 20 jaar vele steenlijders op deze wijze genezen zijn!

En is het niet duidelijk, dat een T-buis gevaarlijk is, *waar zij den patiënt dwingt te blijven liggen*, hoewel prof. LAMÉRIS de gecursiveerde woorden overslaat, om mij te vragen naar bewijzen!

Ik heb deze behandelingswijze na prostatectomie met open blaas willen vermelden, omdat ik geloof, dat er dan minder kans is voor pneumonie; ik heb mijn tampon beschreven, omdat ik meen, dat ook een ander die wel eens noodig kan hebben bij een bloeding; ik heb dit kort gedaan, en den vorm van een ingezonden stuk gekozen, omdat ik het gaarne dadelijk geplaatst wilde zien. En nu komt prof. LAMÉRIS vertellen, dat dit een slechte gewoonte is! (toch niet van mij, het was mijn eerste ingezonden stuk!) Hij wil bewijzen en ziektegeschiedenissen! anders gelooft hij mij niet.

Geachte redactie, ik zou niet gaarne *aanmerkingen* maken in een ingezonden stuk zonder bewijzen, doch ik zou het zeer jammer vinden, als men geen *opmerkingen* mocht maken, *dadelijk na* een verschenen artikel.

Hoogachtend,

Nijmegen,
13 Juli 1908.

Uw dw.
H. J. LYCKLAMA à NIJEHOLT.

BERICHTEN.

BUITENLAND

BERLIJN. — **Prof. Bier in staat van beschuldiging.** De gevierde hoogleeraar te Berlijn heeft terecht gestaan voor het Oberverwaltungsgerichtshof op aanklacht van een jonge dame, aan wie hij het gebruikelijke getuigschrift had geweigerd, dat zij met goed gevolg het „practische jaar” had volbracht. Aanleiding had hij tot deze weigering gevonden in het gedrag der klaagster, dat wees op een gemis van die eigenschappen, die voor het beroep van geneeskundige worden vereischt. Het gerechtshof stelde BIER in het gelijk, en ook de *Deutsche med. Wochenschr.* is van oordeel, dat het den hoogleeraar moet vrijstaan, niet alleen wetenschappelijke, maar ook maatschappelijke eischen te stellen aan de op zijn verantwoording toe te laten artsen.

NEW-YORK. — **Pensloenen voor weduwen van geneeskundige onderzoekers.** Het congres der Vereenigde Staten heeft pensioenen van 1500 dollars toegekend aan de weduwen van dr. JESSE W. LAZEAR en majoor JAMES CAROLL, beiden bezweken aan gele koorts tijdens hun proef-